

Eric Zwijnenberg

7. Samenwerking met Rijksdienst voor de Monumentenzorg

Ed van Gerven: Eric, dat was de relatie met De Hollandsche Molen. Maar, dat was niet de enige organisatie waarmee je te maken had, want er was ook nog zoiets als de Rijksdienst van de Monumentenzorg. Hoe was de verhouding daarmee en wat speelde daarbij?

Eric Zwijnenberg: Ja, die Rijksdienst was voor ons eigenlijk ook best wel een belangrijke partner, want die begon de molens toen in die tijd ook te zien als monumenten van techniek, als werktuigen. En die begonnen steeds meer aan te sturen op restauraties en maalvaardig maken daarbij van molens. En dat was natuurlijk koren op de molen om het zo maar te zeggen voor dat Gilde. Dus, dat was voor ons best wel een belangrijke partner. Het lag in die tijd tussen de Rijksdienst en De Hollandsche Molen heel erg moeilijk. Dat was een moeizame verhouding. Op een gegeven moment was het land in tweeën verdeeld en de restauraties in het noordelijk deel werden verzorgd door De Hollandsche Molen en begeleid door de Hollandsche Molen mijnheer De Koning die daar de supervisie voerde, en de rest van Nederland, het zuidelijke gedeelte door de Rijksdienst. Die hadden toch wel een wat andere insteek, dat had voor- en nadelen. Er waren best wel dingen ook bij restauraties dat zagen wij ook wel dat we dachten van: ja, het is niet ideaal zoals dat gaat, maar dat gaf tussen de Hollandsche Molen en de Rijksdienst heel wat wrijving en daar zaten wij als Gilde wel een beetje tussenin. En voor mij persoonlijk ook want, mijnheer Korpershoek, toen hoofd van de afdeling Molens van de Rijksdienst die was uiteraard in onze molen geweest in verband met restauratie, dat klikte ook met mijn ouders. Hij wilde graag nog eens een keer terugkomen met zijn vrouw en dat is gebeurd en omgekeerd hadden mijn ouders ook hele goede contacten met mijnheer De Koning van De Hollandsche Molen. Dus dat klikte allemaal wel. We gingen samen uit eten soms. En op een gegeven moment kwam het ook voor soms dat na een Algemene Ledenvergadering van de Hollandsche Molen mijn ouders met de familie Korpershoek ergens in Amsterdam uit eten gingen. Dat heb ik toen in die tijd angstvallig verzwegen want anders dan waren de rapen gaar geweest, want dat werd gezien als heulen met de vijand zo ongeveer denk ik. Maar, het had allemaal ook voordelen, want daar kwam bij dat Jos Gunneweg van de eerste jonge honden uit ons clubje, die kwam te werken bij de afdeling Molens bij de Rijksdienst, dus dat was ook een prachtige ingang om dat gedachtegoed van het Gilde molens weer zoveel mogelijk te laten draaien om dat gedachtegoed ook bij de Rijksdienst neer te leggen en dat functioneerde best goed. Gerrit Keunen kwam op een gegeven moment ook bij diezelfde Rijksdienst en ik kan me nog een voorval herinneren dat Gerrit Keunen bij de burgemeester van Maasdam was geweest over een korenmolen en een poldermolen daar en ook had gepleit voor die vakmolenaar om die te betrekken bij het Gilde als instructeur en die poldermolen maalvaardig te restaureren. En toen had Gerrit ook gezegd van: nou, je moet eens contact met het Gilde daarover zoeken. En toen had ik die uitnodiging gehad van die burgemeester om naar Maasdam te komen, hebben we een gesprek gehad, hebben we die molens bezocht en zo, dus ik deed ook dat hele verhaal: zou het niet mooi zijn die molenaarsinstructeur en die poldermolen dan weer maalvaardig maken en die vrijwillig molenaar erop. En toen liet die burgemeester zich ontvallen tijdens dat gesprek met mij van: ja ja, hier is laatst iemand van de Rijksdienst geweest en die zei dat ook al. Dus, ik moest vreselijk in mijn vuistje lachen want dat was natuurlijk allemaal doorgestoken kaart om zo die burgemeester te benaderen. Maar, zo waren er meer voorbeelden. Dus, dat ging best hartstikke goed op die manier die samenwerking. Dus, wat het Gilde betreft was er nooit een probleem eigenlijk mee.